

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Danes meni, jutri tebi.

Danes Bismarku ne imponuje parlament, jutri parlamentu ne bo Bismark imponoval, danes je zvezni zbor „pokopal ukrep državnega zbora, jutri pa državni zbor pokoplje, kar je padlo iz mize zveznega zbora! Pa ko bi vsaj toliko žive dramatike, tako srdite retorike ne bilo pri teh in taci pogrebi! Jeza je sedaj mej knezom Bismarckom in nemškim parlamentom narejena in zato skoro nikdar, kadar se državni kancelar prikaže v zbornico, ne mine brez neukusnega konflikta mej njim in mej opozicijo, skoro vsaka seja, v kateri se oglasi Bismarck, prevrže se v komedijo, kakršno opazujemo pri kmet-skih babačih, katerim je vinska kaplja bila glave razgrela! Zadnji ponedeljek bilo je zopet tako las-sanje, iz male stvari naredila je strast in nestrpnost velicega konja.

Državni kancelar zahteval je v tem zboru, naj se v vnanjem uradu založi še tretji oddelek in za ravnatelja temu odelku dovoli naj parlament 20.000 mark letne plače. Konservativci in nacionalni liberalci so s tem zadovoljni, a središče in levica tega

nočeta dovoliti, ker ne dopuščajo financije. Vsakdo bi menil, da se o tem da stvarno razpravljati, a vender vnel se je za cele ure tak govorniški boj, da je bilo skoro vsak hipec pričakovati parlamentarne katastrofe! Državni kancelar baje že davno ni bil tako rudeč in srdit, kakor ta dan. Tega pa neso mogli zakriviti protivniki predloga, ker le-ti so govorili mirno, obrazložili svoj votum stvarno in izrečno izjavili, da kancelarjeve zahteve ne odbijejo zavoljo osebe kancelarjeve, nego le iz ozirov na financije. Kneza Bismarcka pa je že to jezilo, da se sploh kaj ugovarjati more njegovi želji. Ni pa dolgo trpelo pri stvari, kmalu jo mahne proti levici, ki mu življenje greni, mu na jedno sapo nagaja. Vi meni morate verjeti, da je ta služba potrebna; če pa ne verjamete, potem me imate za tepca ali za lažnika! Brez vprašanja mi morate dovoliti moje zahteve za vnanjo politiko, ker jaz sem v teh stvareh „bolj kompetenten“, nego vi; če ne, dam se nadomestiti, a potem bode državni zbor tudi odgovoren, kako se bodo vršile te stvari. To je bil pomen Bismarckovega prvega govora! Skliceval se je tudi na svoje zaslugе, na svojo čast v vnanjih deželah. Toda to opozicijo ni prenesnilo na prijaznišo stran, ostala je mirna in sodila je stvarno. Taki prizori v državnem zboru nemškem nima nobene cene več, preveč jih je že zlorabil knez Bismarck, prepogostem je na oder pritiral visoko svojo politično veljavo mestu stvarnih razlogov. Toda, kar se je še pokvariti dalo, pokvarili so mu njegovi prijatelji sami. Tudi govorniki iz konservativcev in nacionalnih liberalcev neso govorili k stvari, nego zažigali so le kadilo Bismarcku, zoprno kadilo, ne pomislivši, da je kancelar za tak bizantinizem jako občutljiv! Socialnega demokrata Vollmarja okorna izjava, da njega uradna prisega, na katero se Bismarck sklicuje, še ne pomiri, še ne uveri o potrebi drugega ravnatelja, ta izjava razbrzdala je nevoljo kancelarjevo. Imenoval jo je nepošteno insultanijo, na katero bi se k večjemu v zboru socialnih demokratov mogel dati primeren odgovor. Tako se je seja komaj še vzdržala v parlamentnih mejah. Iz središča ni nobeden poslanec črnil, a vsi so glasovali proti zahtevi Bismarckovi, katera je tudi v resnici odbita s 141 glasovi s 119.

Že naprej se je vedelo, da bode opozicija v državnem zboru nemškem trdo sojena, ker je knezu

Bismarcku „dala nezaupnico“ v oziru, v katerem je občudovanja za vse čase vreden. Toda če sodimo stvar, kakor je, če imamo besede opozicijskih govornikov pri tej priliki za resne, — in zakaj bi jih ne imeli? — potem nam je jasno, da opozicija nikakor ni hotela nezaupnice izreči kancelarju, da je toraj postopanje opozicije opravičeno, če so opravičeni razlogi, s katerim je pobijala zahteve 20.000 mark. Naj je kancelar v teh stvareh še taka avtoriteta, zato ni, da bi sam odločeval, kajti po tem takem bi isto lahko trdil vsaki drugi šef za svoj ressort, in pravo budgeta bi konečno moralo postati ničeva fraza. Naj je pa z razlogi opozicije kakorkoli, prezirati nadalje ne smemo, kako je knez Bismarck posezal v debato, kako se zadnji čas véde nasproti novemu parlamentu. Če knez Bismarck pravi, da mu državni zbor ne imponuje, potem tudi državni zbor lahko obide vprašanje, ali pa je tako zatrjeno, da naj si vselej dá imponovati od državnega kancelarja? Taki dvomi so morali navstati zlasti tudi zadnji ponedeljek, ko je že v prvem govoru Bismarckovem vse mrgolelo od provokacij in malis. In če se pristasi Bismarckovi sklicujejo na sodbo, ki jo o kancelarji goji vnanji svet, potem jim more ta vnanji svet tudi povedati, da bi avstrijski, angleški, francoski, laški parlament težko bil tako hladnokrven za napade ministrove, kakor je hladnokrvnosti kazala baš levica nemškega parlamenta v rečni seji proti provokatornemu vedenju Bismarckovemu! In zaničevanje, s katerim zvezni zbor, v prvi vrsti knez Bismarck sodi in zavrača ukrepe ljudskega zastopništva, ono zasluži upor, maščevanje. Večina je zadnji ponedeljek hotela kancelarju jasno dopovedati, da ima tudi ona svojo moč, ki jo uveljavi, kadar jo hoče, da jo uveljavi celo na polji, kjer osoba Bismarckova nastopa kot suverén, samovladar. Čudno in malostno je se ve da, ako se budget odreka za neznatnih 20.000 mark pri tistem ressortu, kateremu ima Nemčija zahvaliti svoje najboljše, skoro jedino prave vspehe. Tudi taktika, izrečena v gaslu: „danes meni, jutri tebi“, ne more pospeševati poslov deželnih. Toda parlamentu se je braniti za načelo, za življenje in pravo svoje. Ako za to uspešno uporabljajo prilike, kakor je bila zadnji ponedeljek, temu ni parlament kriv. Kriva je temu apatija Bismarckova do parlamentarnih večin, do parlamenta sploh.

LISTEK.

Mrtvaški slikar.

(M. G. Saphir.)

Spomin, zvesti tovariš ponižnosti, kateri, ako je ta povsila žalno svoje oko, odgrneš zagrinjalo, ter mlo smehlaš v preteklost.

Julija, krasna roža, ki si mi cvetela le kratko v igred; slavec Ti, ki si mi prepeval le kratki vspomladni dan; zvezda Ti, ki si mlo zablestela za tre notja jedne ure na obnebi mojega življenja, pozno dana a prerano mi vzeta, — Julija, kder-koli le bivaš, tu ali tam, spominjaje se daljnega prijatelja, ali v svoji sreči njega pozabivša, — v svetišči spomina hranim te vrstice, z njimi proslavljam Tebe, roža krasna! —

In kadar počivajo Tvoje oči na njih, spominjaj se daljnega prijatelja, kateremu je na dolgem potu življenja bilo le jedno srce, srce, ki ga je umelo; Ti, katero je to bitje ljubilo z vso dušo, katera pa je zbežala, ko lepe sanje o prihodu zlate zore. — In moje srcé je ostalo prazno, ter mirno zré v

gladko, neskaljeno zrcalo svoje duše — a iz njega mu ne odseva več — jednako bitje. —

„Najti jo morava!“ kliče Alberto, divje-ponosni, lepi, bogati tujec, kateri je že nekaj tednov zanimal bogate kroge, posebno pa krasotice Monakovske.

„Najti jo morava,“ sili neprestano; črne njegove oči lesketajo mladeniškim ognjem nad plemenitim, ponosno upognenim nosom. Hlastno se oprime prijatelja, ter drvi skozi valovito množico. V kitajskem stolpu bila je godba, na zeleni terasi igrala se je kopa otrok; okolu circusa pa, kjer je svirala vojaška godba, vrstilo se je nebrojno občinstvo, pešci, jahači in ekvipaže.

„Najti jo morava,“ jezi se nestrpno Alberto, ter s prijateljem zavije v novo ulico. Njegov prijatelj, občeznani slikar Alonzo pozdravlja na desno in levo; tu pošepeta zalej devi na uho, na kar rudeča lica še bolj zarude, prijazno leskeča očesa še lepše zablesté; le Alberto nema za nikogar besedice, niti pozdrava, — on išče Antonije.

In zopet sta zavila v nove ulice. „Tu je!“ vsklikne in strastno stisne prijateljevo roko. Pred

seboj zagledala sta znano ekvipažo. Dva plemenita konja bila sta vprežena — v njej je sedela Antonija. Zamolkli vzklík iznenadjenja ukrade se slikarjevimi ustnicam, ko jo ugleda. Kakor solnce blešči iz lehnih oblakov, tako sije mili obraz izza krasnih, rujavih kodrcev, ki se jej usipajo preko ramen. Nje oko, jednako smehljaju osrečene ljubezni, sije radost, na krasnem lici ziblje se pomladno jutro njene življenja, a rudeča usta smehljajo sladka čutila njene duše.

Nepremično zre Alonzo v harmonično to soigranje krasnih oblik. Alberto ga potegne na levo k vozu, ter ognjeno pozdravi Antonijo. Ona odzdravi prijazno-mrzlo ter se obrne na desno, kjer je poleg voza jahal mladi grof Wandern — njen ženin.

Alberto drvi dalje in dalje skozi nešteto množico, Alonzo mu sledi. Tako dospeta v angleški vrt; tu sedeta na klop. „Ti jo moraš slikati!“ zaupije strastno Alberto, ter se oklene prijatelja. „Moraš, naj velja, kar hočeš! Bogat sem, dam ti, kolikor zahtevaš, — samo slikaj mi jo, vsaj podoba njeno moram imeti!“

Mladi grof Wandern ljubil je svojo nevesto z ognjem plemenite, zmagovalne ljubezni, — a tudi

Sam kancelar je tudi kriv, da se je zadnji ponedeljek njega osobi, njegovemu absolutističnemu značaju nezaupnica izrekla; da bi to bila nezaupnica njegovi vnanji politiki, tega nihče ne verjame, naj konservativni in Heideberžani še toliko dokazujejo. Namen je le bil, da parlament po svoji večini tudi proti Bismarcku pokaže svojo moč in voljo. Ta namen je sedaj dosežen in zatorej je lahko mogoče, da opozicija pri tretjem branji zakona dovoli 20.000 mark za ravnatelja, česar zadnjič ni hotela storiti. Taka notranja politika je lahko obrazložena v razmerah, a da bi imponovala, za to ni ustvarjena.

Q.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. decembra.

Zbornica poslancev **državnega zbora** je imela včeraj zadnjo sejo pred Božičem. Gospodski zbornica pa ima v soboto še jedno sejo, da reši najnujnejše predloge. Božične počitnice bodo trajale do 20., ne pa samo do 10. januarja, kakor se je mislilo.

Ko se je v poslednji seji v mladočeskem klubu razgovarjalo o razmerah **Čehov** k Ogrum, poprijel je besedo tudi dr. J. Greg. Riegrova metoda, pridobiti prijateljstvo Čehov z zatajevanjem najiskrenejših čustev, je popolnem napačna. Proti Magjarom treba rabiti druga sredstva in taka so pogodba z Ogersko in narodna, zlasti slovanska ideja, katero Staročehi sedaj tako zatajujejo. Pogodbo z Ogrim morajo porabiti češki poslanci v državnem zboru, in nikdar ne smejo pozabiti, da bode tam večina, kjer bodo Čehi. Ogrim imajo veliko korist iz pogodbe, zato je dolžnost naših politikov, jim reči: Ako hočete še nadalje te koristi, morate tudi nam kaj dati. Mi priznavamo ogersko državno pravo, zahtevamo pa tudi, da vi priznate naše zgodovinsko državno pravo. Mi želimo, da pri nas pride do kronanja, ki pa ne sme biti samo dvorna in plemenitaška ceremonija, katera bo morda celo sankcionirala sedanje cislitavske razmere. Mi hočemo kronanje, katero bi oživilo in utrdilo pravice česke krone, ponovilo deželni zbor in razširilo deželno avtonomijo. S tem kronanjem se pa ne sme čakati, da se sklene pogodba z Ogrim, temveč naši zastopniki morajo zahtevati, da se prej dovrši pogodba s Čehi in prizna česko državno pravo. Treba je povedati Magjarom: Ako nam ne pomorete doseči českega prava, mi ne bomo glasovali za podaljšanje pogodbe z Ogersko. Drugo sredstvo proti Magjarom je narodnostna ideja. V vsakem koraku ogerske vlade se kaže strah pred narodnostno idejo slovanskih narodov, strah pred panslavizmom. Ta slavizem je strašilo Magjarom in od nas bi ne bilo pametno zavreči tako sredstvo, s katerim moremo tako silno pritiskati na nje. Temveč vedno moramo kazati na silo in pomen narodnostne ideje in povedati gospodom Magjarom, da se drugače ne znebe nevarnosti, ki jim preti iz te ideje, kakor če spoštujejo našo zgodovinsko in narodnostno pravo drugih slovanskih narodov. Narodnostna ideja je silnejša kakor dinamit, kajti ona razruši cele države, kakor kaže skušnja. Take sile ne spusti iz rok noben previden politik.

Velik nasprotnik hrvatske stranke in njenih opravičenih teženj v **Dalmaciji**, svetnik namestništva Pević, je dal svojo ostavko. Za njegovega naslednika se imenuje Dubrovniški okrajni glavar Rendić.

Vnanje države.

V Plovdivu je bil 14. t. m. shod bolgarskih rodoljubov, ki se je posvetoval, kaj je storiti, da se zboljša stanje bolgarskega prebivalstva v **Ma-**

ona ga je jednako ljubila. Njima ni bila neznana strastna a naopacna ljubezen bogatega tujca, ki je že dokaj časa pod izmišljenim imenom bival v Monakovem. Antonija pa je vedela z ono visokostjo, ki je lastna le krepostnemu ženskemu srcu, zavračati njegove burne strasti. Nemožno bilo je dobiti sliko od nje -- in vender bilo je to neizmerno hrepenenje, jedina želja Albertova.

Alonzo je bil iz najspretnjših, najsrečnejših portrait-slikarjev v mestu. Umestnostno njegovo življenje pa je opustošilo njegovo dušo. Kakor večina portrait-slikarjev ne prorine v pravo svetišče umetnosti, temveč se njih oko pase le na površnosti; duha bitij oni ne študirajo, ampak le oblačilo, zatorej oni tvorijo le iz vnanjosti, ter uživajo umetnost le vnanje, površno. Tako je tudi Alonzov duh postal po tem površnem preiskavanju lepotnih oblik prazen, nestanovit. V njegovem srcu sanjale so strasti, kakor buče v panji. Prava sreča ga ni izvolila in umetnost, sveta, visoka umetnost bila mu je le molzna krava, ki ga je s svojim mlekom redila. — Ponudba Albertova bila mu je po volji in jedina skrb odslej mu je bila dobiti priložnosti, da vsopolni svoj namen.

kedoniji. Sklenilo se je sestaviti odbor, kateri b. de nabiral in pretresoval poročila o grozodejstvih v tej provinciji in potem skrbel, da jih izve Evropa.

Desnica **francoske** zbornice se ne udeležuje glasovanja pri budgetnej debati. Sama trdi, da zato, da ne bode imela nikake odgovornosti zaradi slabega finančnega državnega stanja; v resnici pa hoče s tem le omogočiti, da bi radikalci pri kakem predlogu dobili večino in vlado spavili v zadrego. Kot monarhisti ne morejo glasovati za razne dostavke in predloge radikalcev, proti pa nečejo, ker bi s tem koristili vladi. — V nedeljo volijo vse občine francoske volilne može za prihodnje volitve v senat, ki se bodo vršile že po novem volilnem redu. Volitev senatorjev bodo 25. januarja.

V nemškem **državnem zboru** je bila predvčeraj debata o predlogu poslanca Jazdzewskega, da bode v poljskih pokrajinah pri vseh sodiščih poljščina enakopravna z nemščino. Za ta predlog so govorili razun predlagatelja še princ Radziwil, socialist Liebknecht, Danec Junggreen in Windthorst. Proti sta govorila Unruh in pl. Cung. Predsednik državnega pravosodnega urada državni sekretar Schelling je izjavil, da vlada ni za ta predlog, ker neče majati sedanjih razmer in ker se na poljščino že sedaj dosti ozira. Iz te izjave vladnega zastopnika lahko sklepamo, da ta predlog ne bode postal zakon; ko bi ga tudi državni zbor vsprejel, kar je pa jako dvomljivo, bi pa vlada nikakor tega ne dopustila. Sedaj je zbor izročil ta predlog posebnemu odseku v pretres. Ko zopet pride pred zbor, misli se, da bodo zanj glasovali Poljaki, Danci, katoliški centrum in socialisti, morda tudi Alzačani, tedaj skoro vsi nezavisni poslanci razun liberalcev, ki so v Nemčiji ravno tako kakor v Avstriji zagrizeni sovražniki Slovanov. Veselo znamenje je vsekako, da se v Nemčiji še najde toliko moč, kateri so prjazni Slovanom, tembolj pa, ker ravno pri strankah, katere so v poslednjem volilnem boju pokazale, da imajo trdno zaslombo v narodu, ter neso nič izgubile, ali pa še celo pridobile.

Afrška konferenca jako počasi nadaljuje svoje delo. Nekoliko jo to zadržuje, da je grof Hatzfeld, kateri je imel predsedovati plenarnim sejam, nevarno zbolel. Bismarck sam pa ima mnogo neprijetnosti z državnim zborom, nekaj pa to, da najbolj interesovane države Anglija, Francija in Portugalijska ovirajo delo s svojimi predlogi, s katerimi hočejo zavarovati svoje predprave. Kakor se sedaj čuje, konferenca ne bode končala svojega dela pred Novim letom, temveč ob božičnih praznikih pretrga svoje delo, katero prihodnji mesec zopet nadaljuje. — Novo kongijsko državo so že priznale severnoameriške države, Nemčija in Anglija. Priznati jo pa kmalu mislijo Avstrija, Rusija, Italija in Holandska, ne ve se pa še, ali isto storita tudi Francija in Portugalijska. — Nemcev se namerava mnogo izseliti v zahodnjo Afriko in že nadlegujejo državno kancelij s prošnjami, da jim da potrebna pojasnila o tamošnjih razmerah. Ta pa jim sedaj še ne more ustreči, dokler konferenca ne konča svojega dela in dokler se sploh tamošnja uprava ne uredi.

Telegram generale Brière-a poroča o novem boju mej **Kitajci** in **Francozi** v Tonkingu. 2- do 3000 Kitajcev je prišlo z gorā napalo neko 8 kilometrov od Chu oddaljeno vas. Jeden oddelek Francozov odpravil se je iz Chu proti njim, razkropil jih in njim napravil veliko škode. Francozov je 24 mrtvih in ranjenih.

Po najnovejših poročilih iz Londona še nobena država ni odgovorila na angleške predloge o **egiptovskih** finančnih zadevah. Položaj v Kajiri je pa vedno resnejši, približuje se kriza. Nubar Paša bode najbrž dal svojo ostavko. Nemčija in Rusija hočeta imeti svoja zastopnika pri blagajnici egiptovskega dolga, Anglija pa tega noče dopustiti. Vsem tedaj egiptovska vlada ne more ustreči, tedaj je najpametneje, da odstopi.

V resno veličastnej cerkvi „Naše ljube gospe“ pred podobo Bogorodnice klečala je Antonija in molila. Jasni obraz bil je obrnen k prestolu milostne matere; roci imela je sklenene na prsih, čisto oko gledalo je proti nebu, a v punčici njegovi odsevala je srčna, živa pobožnost njene duše. Lehno ste šepetali nje ustnici, kakor oni nedolžnega deteta, [ko senja o prelepem Božičnem drevesci, o prelepih, krlatih angeljih.

Kedor lepote ni videl v trenotji molitve, oni ne ve: kako lepa je lepota!

Ne dalje od nje, v spovednici skrit, sedel je Alonzo, da bi tu na svetem kraju predrzno svoje delo dopolnil. Z iskrim očesom opazuje mile poteze krasnega obraza, prelagavši je v nesveti namen na papir; pokoj in globoka pobožnost Antonijina ustrezali sti mu, kakor navlaš. — Kmalu je bila tudi podoba dovršena in v rokah Albertovih — v Alonzovih pa plačilo — sto cekinov. Alberto kmalu potem izgine iz Monakovega; Alonzo pa je bil tem divji, tembolj se je širil glas o njegovej spretnosti i se je množilo njegovo imetje.

Dopisi.

Iz Trsta 17. decembra. [Izv. dop.] Kako so labonski listi obdelovali ves teden Tržaške Slované, to je nezaslišano. Podtikajo jim vse, kar jim le v roke pride; da se nad Nabergojem znašajo, to je dnevni red rudečih listov, še celo iz njegovih mladeniških let citirajo mu epigrame. Ker poznamo to labonsko časnikarsko perutnino in vemo, da povsod rada brska, se nam to nič nenavadnega ne zdi, zlasti ker smo prepričani, da nihče ne veruje tem žalostnim junakom in jim vsakdo privoščiti to veselje. Politično društvo „Edinost za brambo narodnih pravic“ naredilo je letos precejšen fiasco, predložilo je prošnjo za slovenske šole v italijanskem jeziku, da pokrije laasko blamažo, ko je zamudilo obrok, za pritožbo na državno sodišče. Politično društvo, katero ima braniti narodne pravice, a uložiti prošnjo v italijanskem jeziku, to je čudna doslednost, pravi „lucus a non lucendo“, — canis a non canendo“. Ko bi se društvo dosledno obnašalo, pridobilo bi si spoštovanje tudi od nasprotnikov, tako je pa izgubilo mnogo upliva in veljave, kar je vsekakor obžalovati. Zakrivili so pa to le ljudje, ki se dajo za narod križati, a pri tem pozabljajo na najnavadnejše stvari, celo na določene obroke.

Sinočna seja našega mestnega zbora bila je zopet burna. Kričali in tolkli so ob galerijo, da se je dvorana tresla. Na dnevnem redu je bila resolucija političnega iredentovskega društva „Progresso“, katero so izročili juridičnemu odseku, da nujno stvar pregleda in poroča v prihodnji seji? Ta sklep je na galeriji užgal vso stvarino, ki je bila nakopičena. Uplilo se je: „Strah imajo, ven z levico, doli ginstika, ven renegat Raskovič, doli z dr. Venezianom, ven tujci iredentariji“ itd. Kjer je šunder le huje in huje naraščal, so magistratovi biriči galerijo izpraznili. Po stopnjicah, na ulici razlegal se je krik pro in contra, stvar je postala kritična, da je morala policija nekatere dajati pod ključ.

Poročal sem zadnjič, da bo še mnogo tacihi sej, dokler tudi na galeriji do tega pride, da ne bojo iredentovci imeli več ne upliva ne moči. Slovenci so se naučili po svojih nasprotnikih in orožje, katero so oni proti nam rabili, izvilo se jim je iz rok, ter so tepeni z lastnim lesom. Da je vsled tega v Izraelu velik nemir, to je naravno, ker si ne morejo pomagati. Italijanski listi bližnje kraljevine pa prinašajo jok in stok, koliko imajo ubogi lahontiči od barbarjev trpeti. Mi pa dostavljamo: Le počakajte, koliko še pride, to je še le začetek gibanja Slovanov v Trstu. Korak za korakom hočemo na svoji zemlji izvojevati izgubljeno pozicijo. V to Bog in srčnost naša!

Od štajersko-kranjske meje 18. decembra. [Izv. dop.] Nekako obče veselje bilo je čutiti, ko se je tekom leta razširila vest, da bode osobe bližnje okrajne sodnije nekoliko premenjeno in je prebivalce upanje prešinilo dobiti mesto stare obrabljene, najmanje polstoletja nazaj spadajoče moči, sedaj novo slovenščine zmožno in z veseljem strankam v materinščini vstrezajočo moč. Toda ravno vsled vmirovljenja preti narodnjaštvu v tako že precej močno proti materi Germaniji škilujočem okraji nekaka druga večja nevarnost, katera bi upanje na slovensko uradovanje lahko mnogo, mnogo let

Temna noč vladala je na mirodvoru Monakovskem. Belokameniti nagrobniki stali so, kakor vsi duhovi umrlih na grobeh in skrivnostno-grozno šepetalo je listje vrb žalostink. Smrtna tišina — nikdér življenja! — Po peščenem potu urno koraka temno zavita postava proti starej rotundi — mrtvašnici, kdér so ležali mrtveci, ki so se prihodnji dan pokopali. Bil je Alonzo.

Pozno v noči bil je poklican, da slika deklico, ki je nenadne smrti umrla. Sél obljubil je bogato plačilo in Alonzo se poda v mrtvašnico. Dospevšemu paznik odpre sobo, kjer je ležala deklica. Dva visoka svečnika razsvetljevala sta temni prostor, sredi sobe ležal je mrlič v belej obleki. Deviški venec dičil je lepo glavo, cvetke in venci vsipali so se po obleki. — Alonzo odloži plašč, bliža se mrliču — in obstoji. Mrzel pot ga oblije, trese se po vsem životu — on spozna Antonijo. Kakor okamenel obstoji za trenutek, hoče uteči s kraja — a bogato plačilo in strah, da ga ne bi značili strahopetnika, premagata — in obstal je.

Hlastno si pristavi svečnike, vzdigne lepo glavo, ki je kakor ravno utrjana rožica še polna življenja ležale na blazini, in začne slikati. Nepremično po-

pokopala, omenjeno škiljenje pa tem močnejše ukrepila.

Častitim bralcem je še gotovo v spominu tekoni zadnjih let obelodanjeno označenje sedaj že umirovljenega sodnijskega pristava v Radečah, posebno njegovo mrženje do slovenščine, podpirano menda tudi od njegovega v tistem duhu odgojenega, očeta še prekosivšega sinka, kateremu se neki celo ni poljubilo slovenščine priučiti se, nasprotno pa kot nevesť strokovnjak tisto in zahteve Slovencev sramotiti.

Priznajoč latinski izrek „de mortuis nil nisi bene“, molčal bi o prošlih dogodkih, ko bi mi ne bila prišla neka vest na uho.

Splošno se namreč govori, da dela in se peha umirovljeni pristav z vsemi pomočki in pretegami za to, da bi bil imenovan beležnikom v Radečah, da bi tem lažje širil nemško uradovanje sestavljaje našemu ljudstvu nemške nerazumljive pogodbe, katere naj bi že bile, ko bi le ne bil obseg tistih toliko bombastično — suh, nerazumljiv tudi večjemu Nemcu, strokovnjaku pa strah in groza, ker čim večkrat prečita tako pismo, tem manje ga zna raztolmačiti. Take pogodbe so prvič v škodo ljudstvu, drugič uzrok dolgotrajnim mnogo časa in denarjev požirajočim pravdam, in konečno kvarne za pravno prepricanje uboze ga ljudstva, nevesčega postavnih določeb, ker je navadno ves domenek napčno zapisan, ali pa vse zmedeno in zmešano.

Omenjeni umirovljeni pristav naj bi raje počival po trudapolno dopolnjenih 40 službenih letih na zasluženih lavorikah, zaslužil je tistih množino z marsikatero izvan urada zapisano, vsacemu nerazumljivo pogodbo, naj bi prepustil jednako delovanje mlajšim spretnejšim močem, — izrazil se je neki sam, da se le nekaj ljudstvu zapiše, tisto odpravi, pa je dobro. — Bavi se sedaj z nabiranjem podpisov pri ljudstvu, — tudi pri cerkvah bilo je razglášeño, — naj ljudstvo zahteva njega kot beležnika v Radeče, ker hoče ceneje in hitreje, — če tudi nerazumljiveje, kar ni povedal, — poslovati se ve da v zveličavnej nemščini, in celo vlovil, kakor se trdi, na limanice dva duhovnika.

Skrajni čas je, da se zavedni narodnjaki tacemu počenjanju ustavijo, ljudstvo poučijo, saj ljudstvu samemu bi bilo koristno, da dobiva pisane pogodbe v domačem jeziku, ne pa v nemškem, obseg ali vsebino tistih pa popolnem zmešano, ali pa bombastično napeto. Prisiljen sem bil to počenjanje obelodaniti, in to tem bolj, ker se omenjeni pristav že zdaj peča celo s tacimi pogodbami, katere spadajo v delokrog beležnika samega. Vse to delovanje, kakor smemo misliti, tihoma odobruje, menda zato, ker se zmešnjave v pravnih zadevah množijo, vsaj se sam hvali, da dela hitro, zmešnjave ali kaj drugega, ravno ne pove. Nikjer drugej se menda ne trpi tako zakotno pisarjenje, kakor pri nas, in skoro se kaže, da so se neke ministerske naredbe z leta 1857 samo Rateškemu umirovljenemu pristavu na ljubo razkrepile.

Naj skrbijo za pravočasno preprečenje omenjenega naskakovanja tudi naši ljudski zastopniki, g. državni poslanci, vsaj njihova častna naloga, njihova sveta naloga naj bode tiste, kateri so se njim zaupali v materijelnem blagostanji vsake škode varovati, njim naj posebno velja izrek „videant consules“ etc.

živajo njegove oči na bledih potezah, roka se mu hoče tresti in neznana teža mu se vlega na prsi. V čudovitem svitu plapolé luči sem in tja, a on se neutrudljivo prizadeva mirno delo nadaljevati. A njegova roka se trese, poteze se stekajo druga v drugo. Mraz ga spreletava po vsem životu, globokeje se nagne k mrliču — a strahom opazi, da se poteze oživljajo, ustnici jemó se gibati; okamnel obstoji srpo gledajoč čudno prikazen. Bledi trepalnici se dvigneti in ugasnele oči vpro se v njega. Počasi se mrlič sklone po konci, roko vzdigne žugajoč proti Alonzu in votlo zadoni glas: „Poberi se brezbožnik! Na svetem kraju pred podobo najsvetejše, milostne matere si z drzno roko slikal moj obraz v nesveti namen. Moj obraz, obrnen proti nebu si odvrnil na grešno zemljo v hudobne namene. Dvojni brezbožnik proč od tod! Tvoja umetnost je odslej propala temnim močem; mrtvaški znak na vsaki tvoji sliki spominjal te bode one grešne ure!“

In zopet se nagne, trudne oči zatise in nepremakljivo obstane. V smrtnem strahu pa zbeži Alonzo iz strašnega kraja. Potán in truden, ves iz sebe dospé v svoje stanovanje.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Knezoškofu gosp. dr. Misiji) predstavljal se je danes odbor katoliško-rokodelskega društva na čelu duhovenski svetnik gosp. Gnezda in odbor otroške varovalnice pri sv. Florijanu, na čelu mestni župnik in duhovenski svetovalec g. Rozman in njega namestnik c. kr. dvorni zvonar g. Albert Samassa. Obeh društev odbor je vladika jako prijazno vsprejel in obljubil isti kot občekoristni podpirati z vsemi svojimi močmi.

— (Na korist „Narodnemu domu“ v Ljubljani) kupili so dalje loterijske srečke in sicer: Mestni zastop v Rokycanah na Českem 25, Čitalnica v Senožecah 50, Čitalnica v Pulji 20, Čitalnica v Kranji (za zdaj) 16, Čitalnica v Bolci 19, občinski zastop v Podgori pri Gorici 10 in mnogi posamičniki, kar omenjamo v spodbujo in posnemanje vsem drugim občinskim odborom in narodnim društvom.

— (Županstvo v Podgori blizu Gorice) kupilo je 10 srečk efektne loterije „Narodnega doma“.

— (Dinamit v Ljubljani.) Včeraj smo iz „N. fr. Presse“ posneli vest, da se je na tukajšnjem kolodvoru našel zaboj, napolnjen s smodnikom. Na naša povpraševanja se nam poroča, da se je pred kakimi 8 dnevi na kolodvoru Rudolfove železnice v vagonu, natvorjenem s premogom, našel zaboj, napolnjen z dinamitom. Premog bil je namenjen bratom Koslerjem. Zaboj z vsebino se je konfiskoval in pričela preiskava. Naš poročevalec trdi celo, da je bil na zaboji napis: „Sprengmaterial für Laibach“. Ker danes nismo utegnili, prepričati se o popolni istinitosti te vesti, ne moremo jamčiti za predstoječe vrstice, kajti: „Relata refero“.

— (Časnikarstvo.) Poroča se nam z Dunaja, da prične izhajati nov dnevnik „Wiener Blatt“ ki bode poganjal se za pravice petakarjev, socialne reforme in enakopravnost. Prva številka pride na svetlo drugi teden in urednik novemu listu bode dr. Mager. Kakor težko pričakujemo, da bi se v naši prestolnici založil dnevnik, ki bi, uredovan v duhu nekdanje „Tribüne“, mogel konkurirati z židovsko-nemškimi listi, vender po danih nam poročilih dvojimo, ali si smemo tacega podjetja obetati v listu, ki se nam sedaj napoveduje. Sramotno je to, da poštena in eminentno krščanska Avstrija ječi v pesteh nemško-židovskega časopisja, da se ne more povzdigniti do nemškega dnevnika na Dunaji, ki bi dobra in pravična načela mogel zastopati, širiti in braniti proti „alliance israelite“. Konservativni „Vaterland“ ima previsoko, salonsko politiko po navodu nekaterih avstrijskih aristokratov, ni za ljudstvo, tudi neče biti. Mlačnost in apatija kaže se tudi v tem, da je „Volksfreund“, list z dobro voljo, a slabimi močmi, začel nabirati doneskov, s katerimi bi se založil krščansk dnevnik, da pa ti doneski neso bili toliko, da bi se moglo kaj uspešnega pričeti.

— (Novo odvetniško pisarno) otvoril je g. dr. Julij Wurzbach na svojej graščini Landspreis na Dolenjskem, svojo dosedanjo v Ljubljani pa opustil. Gosp. Wurzbach imel je doslej prav za prav jedno v Ljubljani, katero je vodil njegov stricnik, drugo nekako postransko pa na svojej graščini, kjer stalno biva. Na stare dnij se je menda dr. Julij W. domisilil, da se dve pisarni ne strinjati z odvetniškim redom, zato je bode v bodoče samo Landspreis pozorišče njegovemu odvetniškemu delovanju. Vsled tega Wurzbachovega ukrepa imamo sedaj v Ljubljani samo še 11 odvetnikov, kajti on bil je dvanaesti.

— („Zaplenjene postrvi.“) Ima še vedno ljudij, ki hote na vsak način delati kupčijo, bilo tudi v nasprotstvu z obstoječimi zakoni. Tak gosp. živi nekje tam doli ob Krki. Ne meneč se za to, da se postrvi sedaj drste in je prepovedano loviti je, poslal je predvčeraj 20 kilogramov lepih postrvij iz Rudolfovega pošti v Ljubljano ne trgovca L. A oko postave ne miži in pazni naši žandarji so to pošiljatev brzojavno naznanili v Ljubljano, kjer so došle postrvi takoj konfiskovali, danes pa na javnej dražbi prodali. Odpošiljatelj postrvij ima pri tem gotovo čutno škoda, a baš ta škoda bode ga razbistrila, da se je strogo ravnati po obstoječih zakonih, izdanih v varstvo in prospeh zanemarjenega našega ribištva.

— (Zblaznel) je mizarški pomočnik Jakob Notar, ki je iz Kranja šel na Dunaj. Predvčerajšnjim prijeli so ga v cesarskem dvorci in oddali na

kliniko v splošnej bolnici. Dunajski nemški listi, ki poročajo to vest, pišo vsi zapored: Krainburg in Kärnten. Čestitamo na tej temeljitosti.

— (Osepnice), ki v Trstu zahtevajo vsak dan novih žrtev — od predvčeraj do včeraj jih je 28 na novo zbolelo, 6 pa za to boleznijo umrlo — razširile so se tudi Kras, kjer je, kakor čitamo v Tržaških listih, zbolelo več ljudij v Lokvi, Štanjelu, Komnu, Nabrežini in po drugih selih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. decembra. (Velika defraudacija.) Načelnik blagajnice doleno-avstrijske eskomptne banke Luka Jauner pogreša se že od 10. ure dopoldne. Vesti, da se je umoril, se do sedaj neso obistinile. Pregledala se je takoj blagajnica in našlo, da manjka 1,509.960 gld., 550.000 gld. pa v vrednostnih papirjih, vkupe 2,059.960 gld. Pri zadnjem skontrovanji blagajnice v 18. dan novembra bilo je vse v redu. Izneverjenje vršilo se je torej zadnje dni. Danes popoldne zaprli so eskomptovalca Kufflerja, ki je bil baje z Jaunerjem v zvezi. Govori se, da je Jauner eskomptoval slabe menjice Kufflerjeve in s tem škodoval banko za jeden milijon. V finančnih in borsnih krogih veliko vznemirjenje. — (Dolenje-avstrijska eskomptna banka ima 7 milijonov delniške glavnice, a skoro največ letnega prometa mej vsemi Dunajskimi denarnimi zavodi. Uredn.)

Dunaj 19. decembra. Razpisano je, da kdor bi Jaunerja ujel, dobi razen 2000 mark tudi še 15% premijo od vsega denarja, kar bi se pri njem dobilo. Govori se, da se je našlo Jaunerjevo truplo v Kierlingu blizu Klosterneuburga. Eskomptna banka izplačuje ogromne odpovedbe ulog, če tudi obrok še ni pretek. Občina Dunajska odpovedala je Eskomptni banki pri njej naložene štiri milijone goldinarjev.

Dunaj 19. dec. Podravnatelj eskomptne banke Jauner se je včeraj popoldne mej 5. in 6. uro v Kierlingu z revolverjem ustrelil. Pristnost trupla se je konstatovala. Našli so pri Jaunerji samo 24 gld. denarja.

Dover 18. decembra. Pri preiskavi blaga, pripeljanega s kontinenta, našli so v zaboji, v katerem bi imelo po deklaraciji biti ulito železo, blizu 200 funtov dinamita.

Barcelona 18. decembra. Eksplozija dinamita na stopnjicah zasobnega poslopja napravila je veliko škode. Ljudij nobeden poškodovan.

London 18. decembra. Mestni zastop razpisal je 5000 funtov šterlingov nagrade, kdor bi prijel prouzročitelje eksplozije pod London-Bridge.

Razne vesti.

* (Pristojbine za privilegije.) Na pristojbinah za podelitev raznih privilegij uplačalo se je 1883. leta 197 393 gld., došim je 1882. leta naša država dobila le 35 821 gld. na teh pristojbinah. Gotovo se je minulo leto patentovalo jako veliko domačih in tujih iznajdeb.

* (Sol v Dolenjej Tuzli.) Vsled ukaza deželne vlade v Serajevu merijo sedaj stransko železnico, ki bo vezala Doboj z Dolenjo Tuzlo, kjer so zasledili veliko množino soli. 70 do 75 km. dolga železnica bo namenjena prevažanju soli iz solarije do glavne železnične proge. Pri Dolenjej Tuzli se nahajajo v zemlji jako bogate zaloge soli, tako da upajo iz dveh let na leto 50 000 metr. stotov soli nakopati. Že drugo leto bodo pričeli s kopanjem soli.

* (Svoji k svojim.) Vsled ukrepa mestnega predstojništva se bo v Temešvaru s prihodnjim letom otvorilo stalno magjarsko gledališče, namestu dosedanjega stalnega nemškega kazališča.

* (Požar.) Kakor se iz Belega grada brzojavlja, pogorel je kraljevi grad v Kragujevacu, ki je bil nekaj stotica kneza Miloša. Grad, od zvanaj neznatno poslopje, bil je znotraj z orientaličnim ukusom prav bogato opravljen in je imel bogato zbirko turških starin in dragocenosti.

* (Nemšk Mecen.) Velik prijatelj umetelnosti podaril je ravnateljstvu glasbenega konservatorija v Lipskem za zgradbo novega društvenega poslopja ogromno vsoto 300.000 mark s pogojem, da se mora pričeti z zidanjem vsaj do meseca aprila 1885.

* (Grozna nesreča.) V Reustlingen-u na Virtemberškem zgorela je 16. t. m. mej nekim požarom vsa iz 6 oseb obstoječa rodbina voznika Benca: mož, soproga in 4 otroci, po 17, 16, 13 in 9 let stari.

* (Dragoceni rokopisi.) V Firenco došlo je nedavno 30 zabojev dragocenih rokopisov z Angleskega, katere je kupil profesor Villari za laško vlado od lorda Ashburnham-a v Londonu. Shranili jih bodo v bogato knjižnico „Mediceo-Laurenziana.“ Ti rokopisi, vkupe 1780 knjig, mej njimi 10 Dantejevih, bili so v britskem Muzeji cenjeni na 30.000, a prodali so se za 23.000 funtov šterlingov.

* (Drago sv. pismo.) V Londonu prodali so 14. t. m. pri razprodaji knjižnice (Syston-Park) mej drugimi dragocenimi knjigami tudi jeden izvod slavnega Mazarinovega sv. pisma, katero je kupil nek Quattrich za 3900 f. s. (97.500 frankov). To sv. pismo, prva knjiga, ki se je tiskala s kovinskimi črkami, ima letnico 1450 in ime Mazarinovo, ker so jo najprve našli v kardinalovej knjižnici.

* (Nesreča na železnici.) Od slezijsko-poznanske meje se poroča: 14. t. m. zvečer trčil je od Jaroslava prišli tovorni vlak v drugi od Amsee-ja vozeči vlak na prostej progi. Obilo vagonov je razdrobljenih in dva sprevodnika sta teško ranjena. Železnična proga je zaprta; le pomožni vlaki prevažajo potnike.

* (Hiša se je podrla) v Berolinu zadnji ponedeljek opoldne blizu mestne železnice in zagrebala 9 prebivalcev mej podrtinami.

* (Žveplo v Sibiriji.) Ruska vlada snuje sedaj ekspedicijo, ki se bo meseca februarja prihodnjega leta podala v Sibirijo žveplo kopat. Inženir Konžine zasledil je namreč do sedaj že 10 gričev, od katerih bo vrgel vsak po 500 milijonov pudov (1 pud = 16,38 kgr. tedaj po 8190 milj. kgr) žvepla v naravnem stanju. A žveplo se nahaja še po več krajih velike Sibirije, za katere še vlada ne ve. Sicilija, ki je doslej jedina z žveplom oskrbljevala vso Evropo, doživela je torej mogočnega tekmeca in konkurenta v Sibiriji. Rusi imajo bogate žveplene zaklade tudi v Dagestanu v Petrovskej okolici.

* (Portreti brez glav.) Iz Peterburga se piše: Jeden naših slikarjev, g. M—v, dobil je nedavno jako originalno, v slikarstvu nenavadno naročilo iz Japona. Kakor znano, namerava japonska vlada na dvoru v Jeddu uvesti jednako bogate obleke in oprave, kakršne so na ruskem dvoru. Zategadelj naročil je trgovca v Jeddu pri slikarji M—v celo vrsto portretov dvornih dostojanstvenikov v paradni opravi, a brez — glav. Umeteljnik mora dotičnike naslikati večinom stoječe, za glavo pa pustiti praznega prostora. Glave bode potem drugi umeteljnik v Jeddu na prazni prostor naslikal. Prva pošiljatev je naročniku v Jeddu bila tako po godu, da je takoj brzojavno naročil novih portretov, takrat pa potrte privatnih oseb.

Tuji:

18. decembra.

Pri Slonu: Oesterreicher z Dunaja. — Krk iz Brna. — Spitzkupf z Dunaja. — Pfeifer iz Grada. — Jeanot z Dunaja.
Pri Maltet: Neuning z Dunaja. — Dorigo iz Vidma. — Ferlach z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Appel iz Rudolfovega.
Pri južnem kolodvoru: Ciciramba z Dunaja. — Abram iz Trsta.

Umri so v Ljubljani:

16. decembra: Josip Faleskini, stavbenskega mojstra sin, 3½ mes., Trnovske ulice št. 10, za božjastjo.
17. decembra: Josip Francot, trakterjev sin, 9 mes., sv. Petra cesta št. 74, za vnetjem pluć. — Marija Puš, krojačeva žena, 27 let, na Bregu št. 16, za rakom. — Anton Lumbar, delavec, 55 let, Trnovske ulice št. 11, za jetiko. — Alojzij Zajc, natakarjev sin, 1½ leta, sv. Petra cesta št. 25, za jetiko.
18. decembra: Marija Možina, šivilja, 28 let, Marijin trg št. 6, za sušico.

V deželnej bolnici:

15. decembra: Anton Škof, delavec, 45 let, za plućnico. — Martin Skodlar, delavec, 45 let, za razširjenjem pluć.
16. decembra: Jera Merhar, gostija, 56 let, za pšenom. — Fran Tomažič, kajzar, 62 let, za oslabljenjem mečij. — Janez Burnik, delavec, 55 let, za jetiko. — Marija Ogric, delavka, 28 let, za jetiko. — Janez Okosla, delavec, 46 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. dec.	7. zjutraj	731.15 mm.	+ 0.8°C	brezv.	snež.	22.30 mm.
	2. pop.	733.71 mm.	+ 2.4°C	sl. vzh.	obl.	d. in sn.
	9. zvečer	737.42 mm.	— 0.8°C	brezv.	dež.	

Srednja temperatura + 0.8°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. decembra t. l.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 80 kr.
Srebrna renta	82 " 90 "
Zlata renta	104 " 05 "
5% marcna renta	97 " — "
Akcije narodne banke	842 " — "
Kreditne akcije	288 " — "
London	123 " 30 "
Napol.	9 " 76½ "
C. kr. cekini	5 " 78 "
Nemške marke	60 " 25 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125 " 75 "

zdatelj in odgovoraj urednik: Ivan Zeleznikar.

Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171 gld. 50	kr.
4½% avstr. zlata renta, davka prosta.		103	80
Ogrska zlata renta 6½%		124	10
" " " " " "		95	75
" " papirna renta 5½%		90	85
5½% štajerske zemljišč. od vez. oblig.		104	50
Dunava reg. srečke 5½%	100 gld.	116	75
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		122	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		110	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		105	70
Kreditne srečke	100 gld.	179	50
Rudolfove srečke	10	18	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		211	25

Gregorčičeve Poezije

so ravnokar izšle in veljajo vezane 2 gold., primerne

za Božična darila. (811—2)

J. GIONTINI v Ljubljani.

Hiša

s krómo in prodajalnic, tik velike ceste na križ-poti, farni cerkvi najbližnja izmed drugih krčm, torej dobro obiskana, 1½ ure od Ljubljane oddaljena, z lepim sadnim vrtom, jedno njivo in z 4 orali mladega gozda je iz proste rok lastnikove zaradi premembe obrta pod ugodnimi pogoji na prodaj ali se pa da v najem.

Več in natančneje o tem se pozve v prodajalnici gospoda Luckmana, Slonove ulice v Ljubljani. (796—2)

Oznanilo.

Dne 29. decembra 1884 se bodo v tukajšnji gospodarski uradnici v finančnem poslopi na trgu cesarja Jožefa

odbrani, škartirani uradni spisi

v teži 1867 kilogramov taistemu, kateri bo največ ponudil in plačilo takoj odrajtal, prodali.

C. kr. finančno vodstvo v Ljubljani,

dne 16. decembra 1884. (813—1)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885. Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (814—1)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

≡ Pristni ≡

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Kloster-neuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepilo za slabotne, belne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva.

V ¼ in ½, originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko (605—11)

ŠPANJSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR
DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gld. 2.50 in gld. 1.30.

Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, in H. L. Werzel, prodajalce delikates v Ljubljani; A. Roblek, lekar v Radovljici; Fran Dolenz, trgovina s specerijskim blagom v Kranju.

Kuverte s limono
priporočila po najnižji ceni
"NARODNA TISKARNA"
v Ljubljani.

Naravno, zlatorumeno, najuspešnejše

ribje olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogosttransko potrjuje izkušnja naspretnost zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (704—6)

Prekrasno Božično in Novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svetlo: (806—3)

Poezije, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis. — Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ign. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Velika izber

Božičnih daril.

Prosim, nikar ne opustite ogledati moje

Božične razstave.

J. GIONTINI v LJUBLJANI. (812—2)

Na plućah in za sušico bolehačim

se zastoj pove neko prav izvrstno zdravilno sredstvo. — Na vprašanja odgovarja radovoljno

THEODOR ROSSNER, Leipzig, Reichsstr. 3. (807—1)

Za jesenski in lovski čas!

Važno za posestnike, vojake, lovce itd. itd.; vsem, kateri hočejo pri mokrem mrazu obvarovati suhe in gorke noge, je priporočati odlikovana, c. kr. izključno privilegovana nepremočljiva

usnje krepilna mast

I. Bendik-a v Št. Valentinu

kot najboljšje in najcenejše usnje ohranjajoče sredstvo za čevlje, konjsko opravo, usnje za vozove, gonilne jermene. — Dokazano je, da se rabi več let za mazanje lovskih čevljev pri najvišjem dvoru. — Tudi se je dobro obneslo za mazanje krških in razpokanih kopit in je najbolje priporočati.

Cene: V velikih škatljah s 5 kilo po 10 gld. in z 2½ kilo po 5 gld. Nadalje v ¼ škatljicah z 40 deka po 1 gld., v ½ škatljicah z 18 deka po 50 kr., v ¾ škatljicah z 8 deka (43 f.) 25 kr. in v ¼ škatljicah z 3 ½ deka 100 komadov 12 gld. 50 kr.

Dobiva se v Ljubljani pri Schusnig & Weber-ji; v Mariboru pri Josipu Martinc-ju; v Celju pri Treun-u & Stieger-ju; na Jesenicah pri Treun-u; v Krškem pri Engelsberger-ju; kakor tudi v vseh večjih mestih monarhije.

Pred ponarejenjem se svari, ker je toliko mazil, ki občinstvo le zapeljavajo. Kdor pa hoče imeti usnje trajno in čedno, kupi naj samo Bendikovo nepremočljivo mast za usnje. (766—7)

Bittner's

CONIFEREN - SPRIT

ne smel bi manjkati v nobeni bolnišnici in otročej sobi; on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in je posebno priporočati pri otročjih boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev koniferni sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično smolnate in eterično-oljate snovi vedno zelene smreke v koncentrovani obliki, ga vsi zdravniki priporočajo pri plućnih in vratnih boleznih. Bittnerjev koniferni sprit se dobiva samo pri Jul. Bittner-ju, lekarji v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedenej zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (706—6)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarji.

z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“